

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Искане за становище, направено от Европейската комисия на основание член 218, параграф 11 ДФЕС

(Становище C-1/13)

(2013/С 226/02)

*Език на производството: всички официални езици***Страна, направила искането**

Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët)

Въпрос, отправен до Съда

Попада ли допускането на присъединяването на трета страна към Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца от 25 октомври 1980 г. в изключителната компетентност на Съюза?

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 8 март 2013 г. — А/В и др.

(Дело C-112/13)

(2013/С 226/03)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Отговорник: В и др.

Преюдициални въпроси

1. В хипотеза на прилагане на правото на Европейския съюз по отношение на процесуална система, сезираните в рамките на която да се произнесат по същество на делото обикновени съдилища трябва да докажат неконституционността на даден закон, без обаче да разполагат с право за цялостна

отмяна на законите, което право е в правомощията на организиран по специфичен начин конституционен съд, следва ли въз основа на европейския „принцип на еквивалентност“ да се заключи, че когато даден закон нарушава член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), обикновените съдилища трябва в хода на производството да поискат сезиране на конституционния съд с цел цялостна отмяна на закона, а не трябва просто да преустановяват прилагането на закона в конкретния случай?

2. Следва ли член 47 от Хартата да се тълкува в смисъл, че е в противоречие с процесуална разпоредба, съгласно която съд, който не е международно компетентен, назначава попечител за отсъстващия ответник, чието местоживее не може да бъде установено и че чрез „явяването си пред съда“ този представител може да предостави задължителна международна компетентност на този съд?

3. Следва ли член 24 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ („Регламента“) да се тълкува в смисъл, че „явяване на ответника“ по смисъла на тази разпоредба е налице единствено когато съответното процесуално действие е извършено от самия ответник или от оправомощен от него юридически представител, или това важи без ограничение дори когато процесуалното действие е извършено от назначен съгласно законодателството на съответната държава членка попечител на отсъстващия ответник?

⁽¹⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 21 май 2013 г. — Elcogás, S.A./ Administración del Estado и Iberdrola, S.A.

(Дело C-275/13)

(2013/С 226/04)

*Език на производството: испански***Запитваща юрисдикция**

Tribunal Supremo